

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 13CoP/20/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1225203832
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:1225203832.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov JUDr. Táne Šefčíkovej a JUDr. Petra Kalatu, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., narodený XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, adresa sídla Bratislava, Vazovova 7/A, dieťa matky: A. C. B. D., narodená XX.XX.XXXX, adresa trvalého pobytu E., F. XXXX/XX, zastúpená splnomocnencom: URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, IČO: 47 244 895, adresa sídla Bratislava, Červeňova 15, a otca: A. F. B., narodený XX.XX.XXXX, adresa trvalého pobytu E. E., G. H. XXXX/XX, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária Cíbig Legal s.r.o., IČO: 54 256 160, adresa sídla Bratislava, Seberíniho 6C, v konaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II č. k. 9P/162/2025 – 144 zo 22. decembra 2025, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov konania **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Uznesením súd prvej inštancie návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (výrok I.) a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok II.).

1.1 Na odôvodnenie rozhodnutia uviedol, že matka sa návrhom domáhala nariadenia neodkladného opatrenia spočívajúceho v úprave styku otca s maloletým tak, že otec bude oprávnený stretávať sa s maloletým v každom nepárnom kalendárnom týždni v stredu v čase od 15:30 hod. do 17:30 hod. a v každom párnom kalendárnom týždni v sobotu v čase od 9:30 hod. do 17:30 hod., počas Veľkonočných sviatkov každú Veľkonočnú sobotu v čase od 9:30 hod. do 17:30 hod., počas vianočných sviatkov každý prvý sviatok vianočný v čase od 9:30 hod. do 17:30 hod. a nad rámec bežného styku počas roka počas letných prázdnin aj v každom párnom týždni v piatok v čase od 9:30 hod. do 17:30 hod, a to výlučne v prítomnosti matky, ktorá je povinná nerušiť priebeh stretnutia otca s maloletým a ktorá je povinná byť vzdialená od maloletého v čase styku s otcom minimálne tri metre, eventuálne podľa úvahy súdu, pričom styk otca s maloletým bude prebiehať vždy na mieste, na ktorom sa vopred matka a otec písomne minimálne jeden deň vopred dohodnú, a to až do doby, kým sa zdravotný stav maloletého preukázateľne nezlepší a súčasne jeho vzťah s otcom nezlepší s tým, že otec je povinný maloletého si vyzdvihnúť v mieste bydliska matky pri vstupnom vchode bytového domu. Otec je povinný rešpektovať zdravotný stav maloletého a pokyny odborníkov. Svoj návrh odôvodnila matka najmä tým, že psychický stav maloletého je v súvislosti s kontaktmi s otcom vážne narušovaný a bez okamžitého zásahu môže dôjsť k ďalšiemu poškodeniu jeho psychického a emocionálneho vývinu. Predmetom návrhu nie je snaha o obmedzenie rodičovských práv otca ako takých, ale ich realizácia spôsobom, ktorý je pre maloletého bezpečný, zrozumiteľný a dlhodobo udržateľný. Po každom stretnutí bol maloletý ošetrovaný na pohotovosti pre úzkostné stavy a opakovane mu bol podaný Prothazin (sedatívny liek používaný pri akútnych úzkostiach

u detí). Podľa matky, tieto lekárske zásahy jednoznačne potvrdzujú, že kontakt s otcom je pre dieťa psychicky traumatizujúci.

1.2 V konaní mal osvedčené, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 59P/130/2018 zo dňa 16.12.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 12CoP/39/2023-2856 zo dňa 25.03.2025, súd upravil styk otca s maloletým tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým v každom nepárnom kalendárnom týždni v stredu v čase od 15:30 hod. do 18:30 hod. a v každom párnom kalendárnom týždni v sobotu v čase od 9:30 hod. do 17:30 hod., počas Veľkonočných sviatkov každú Veľkonočnú sobotu v čase od 9:30 hod. do 17:30 hod., počas vianočných sviatkov každý prvý sviatok vianočný v čase od 9:30 hod. do 17:30 hod. a nad rámec bežného styku počas roka počas letných prázdnin aj v každom párnom týždni v piatok v čase od 9:30 hod. do 17:30 hod. Otec si maloletého prevezme a po ukončení styku odovzdá v mieste bydliska matky, ktorá je povinná maloletého na styk riadne pripraviť a otcovi ho v určenom čase odovzdať.

1.3 Vec právne posúdil ako nárok rodiča a maloletého dieťaťa na bezodkladnú úpravu pomerov, a to podľa § 324, § 325, § 326 ods. 1, § 329 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že v danom prípade neboli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia.

1.4 Na vecné odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že nemal matkou, ako navrhovateľkou za osvedčenú a ani z obsahu spisu nezistil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov maloletého vo forme nariadenia neodkladného opatrenia, nakoľko nebolo preukázané žiadne potenciálne ohrozenie maloletého v intenzite, ktorá by odôvodňovala upraviť styk otca s maloletým za prítomnosti matky. Lekárske správy predložené matkou, kedy bol maloletý vyšetrený po styku s otcom, obsahujú subjektívne tvrdenia matky o akútnom zhoršení psychického stavu maloletého, ktoré však nijakým spôsobom neosvedčila. Naopak, z predložených lekárskeho správ vyplýva, že počas vyšetrení bol maloletý pokojný, usmievavý, komunikatívny, spolupracuje a zo zdravotného hľadiska bol v poriadku, bez potreby intervencie. Zo súvisiaceho spisu sp. zn. B5-59P/130/2018 je súdu známe, že matka sa dožadovala prítomnosti pri styku otca s maloletým. V čase posledného rozhodovania o styku otca s maloletým (25.03.2025) tiež odvolací súd na základe vykonaného dokazovania nepovažoval za potrebné ani vhodné, aby sa styk otca s maloletým realizoval v prítomnosti matky, pričom zohľadnil aj názor maloletého, ktorý v rámci výsluchu bez problémov súhlasil so stretávaním otca bez prítomnosti matky. Z dôvodu, že na základe tvrdeného nie je daná bezodkladná potreba pre nariadenie neodkladného opatrenia, súd prvej inštancie návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia posúdil ako nedôvodný a návrh matky zamietol. Záverom dodal, že účelom neodkladného opatrenia nie je dosiahnutie zmeny právoplatného súdneho rozhodnutia, ale len rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá neznesie odklad a vyžaduje okamžitý zásah súdu. Ak bude preukázaná bezodkladná potreba upraviť pomery na ochranu maloletého, súd nariadenie neodkladného opatrenia pre takýto prípad nevylučuje. O trovách konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“) tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Uznesenie napadla riadnym a včasným odvolaním matka maloletého s návrhom na jeho zmenu vyhovením návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, vinniac súd prvej inštancie, že nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a napokon, že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci [§ 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g), h) CSP a § 62 ods. 1 CMP].

2.1 V odvolaní namietala, že súd zjavne zamieňa osvedčenie so skutočným preukázaním a od matky vyžaduje takú mieru dôkazného štandardu, ktorá je v štádiu rozhodovania o neodkladnom opatrení nielen nad rámec zákona, ale aj v rozpore s jeho zmyslom, keďže neodkladné opatrenie slúži práve

na poskytnutie rýchlej a dočasnej ochrany v situáciách, v ktorých by čakanie na meritórne dokazovanie mohlo viesť k prehĺbeniu ujmy alebo k zhoršeniu stavu dieťaťa.

2.2 Poukazovala na odôvodnenie uznesenia, kde súd argumentoval, že z predložených lekárskejších správ vyplýva, že počas vyšetrení bol maloletý pokojný, usmievavý, komunikatívny, spolupracuje a zo zdravotného hľadiska bol v poriadku, bez potreby intervencie, pričom táto argumentácia súdu je vnútorne rozporná a vykazuje znaky arbitrárnosti, lebo súd na jednej strane bagatelizuje tvrdenia matky ako subjektívne a neosvedčené, no na druhej strane bez kritického hodnotenia a bez zohľadnenia kontextu absolutizuje jednu časť lekárskej správy a vyvodzuje z nej záver o absencii ohrozenia, hoci zmyslom návrhu neodkladného opatrenia nebolo preukázať, že maloletý je v stave akútneho somatického ohrozenia alebo že vyžaduje okamžitú hospitalizáciu, ale osvedčiť, že kontakty v aktuálnom režime predstavujú pre maloletého psychickú záťaž a destabilizáciu, ktorá si vyžaduje dočasnú úpravu spôsobu výkonu styku tak, aby bol styk realizovaný bezpečne a predvídateľne.

2.3 Matka prízvukovala, že súdu predložila aj znalecký posudok č. 6/2025 zo dňa 26.05.2025, vypracovaný znalcom prof. MUDr. Tiborom Šagátom, CSc, a v podanom odvolaní z neho citovala jednotlivé závery. Zároveň predložila súdu lekárske správy z pohotovosti, kde bol maloletý vyšetrený po styku s otcom. Z priložených lekárskejších správ jednoznačne vyplýva, že maloletý bol po viacerých stretnutiach s otcom v psychicky rozrušenom stave, s príznakmi akútnej úzkosti a postresovej reakcie. V nadväznosti na tieto stavy bol maloletému opakovane podávaný liek Prothazin (prometazín hydrochlorid) - antihistaminikum s výrazným sedatívnym a anxiolytickým účinkom, ktoré sa používa pri akútnych úzkostných, napätých a stresových stavoch u detí, najmä keď nie je vhodné alebo možné nasadenie silnejších psychofarmák. Psychický stav maloletého je jednoznačne preukázaný rozsiahlym súborom odborných dôkazov, ktoré matka predložila. Nejde o subjektívne tvrdenia, ale o dlhodobé, opakované a konzistentné zistenia odborníkov, ktorí maloletého vyšetřovali v rôznych časových obdobiach.

2.4 Matka maloletého ďalej v odvolaní poukazovala na skutočnosť, že doteraz otec kontakt so synom dlhodobo nevyužíval. V období posledného roka sa s maloletým stretol len niekoľkokrát, pričom po každom stretnutí bol maloletý ošetrovaný na pohotovosti pre úzkostné stavy a opakovane mu bol podaný Prothazin - sedatívny liek používaný pri akútnych úzkostiach u detí. Tieto lekárske zásahy jednoznačne potvrdzujú, že kontakt s otcom je pre dieťa psychicky traumatizujúci. Matka na tomto mieste v celom rozsahu odkazuje na argumentáciu uvedenú v návrhu, nakoľko táto argumentácia sa nepochybne vzťahovala aj na vydanie neodkladného opatrenia v predmetnej veci. Z uvedeného dôvodu nie je možné, aby sa otec so synom stretával bez dohľadu matky, keďže by tým mohlo dôjsť k opakovanému ohrozeniu zdravia. Navrhované opatrenie preto nie je trestom voči otcovi, ale preventívnym mechanizmom ochrany dieťaťa podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa. Súd svojím postupom neprípustne zužuje pojem „ohrozenie“ len na situácie viditeľného a objektizovaného somatického poškodenia, pričom však v rodinných veciach je ohrozenie psychického zdravia dieťaťa rovnako relevantné, najmä ak ide o dieťa s citlivosťou na stresové podnety, a súd mal preto posudzovať riziko ujmy komplexne a nie redukčne.

2.5 Súd prvej inštancie sa podľa názoru matky nevysporiadal ani s argumentačným jadrom návrhu, ktorým bola proporcionalita, keďže matka navrhovala riešenie, ktoré je dočasné, primerané a sleduje výlučne ochranu maloletého, pričom súd nevykonal žiadny test proporcionality, neuviedol, prečo považuje prítomnosť matky pri styku za neprímeraný zásah do práv otca, neuviedol, prečo považuje menej invazívnu úpravu za neprípustnú, a neuviedol, aké iné alternatívne opatrenie by bolo podľa súdu schopné rovnako účinne chrániť maloletého bez potreby dočasnej úpravy. Z napadnutého uznesenia je zrejmé, že súd sa uspokojil s deklaráciou, že nie je daná bezodkladnosť, avšak absentuje akákoľvek úvaha o tom, čo by sa muselo stať, aby súd bezodkladnosť uznal, čo je v rodinných veciach neprípustné, lebo súd má chrániť dieťa preventívne a nie až následne, keď sa ujma prehĺbi. Napadnuté uznesenie je preto nepreskúmateľné aj z dôvodu, že súd sa nevysporiadal s podstatnými námietkami matky, najmä s tým, že návrh smeruje k zachovaniu styku, nie k jeho eliminácii, že ide o dočasnú úpravu formy styku, nie o meritórnu zmenu rodičovských práv, že navrhované opatrenie je najmiernejšie možné a že jeho účelom je ochrana maloletého pred psychickou destabilizáciou, ktorá sa podľa tvrdení matky a predložených listín opakovane prejavuje v nadväznosti na realizáciu styku.

2.6 Matka považuje napadnuté uznesenie za arbitrárne, pretože súd bez primeraného vysvetlenia odmietol poskytnúť dočasnú ochranu, hoci návrh smeroval k najmiernejšej úprave, ktorá by minimalizovala riziko ujmy a zároveň zachovala kontakt dieťaťa s otcom, a súd tak fakticky uprednostnil

formalistický prístup pred ochranou najlepšieho záujmu maloletého. V tejto súvislosti uviedla, že je potrebné vykonať test proporcionality, ktorý súd prvej inštancie nevykonával, a ktorý je v predmetnej veci rozhodujúci, pretože navrhované opatrenie sledovalo legitímny cieľ ochrany maloletého a jeho psychickej stability, pričom tento cieľ je v rodinných veciach nadradený a ústavne chránený. Navrhované obmedzenie styku nie je absolútne ani neprimerané. Matka nežiadala, aby bol otec vylúčený zo života maloletého, len aby bol zvolený bezpečný a primeraný spôsob kontaktu, ktorý rešpektuje aktuálny psychický stav dieťaťa. Ide teda o dočasné a vyvážené opatrenie, ktoré nezasahuje do rodičovských práv otca viac, než je potrebné na ochranu zdravia maloletého. V tejto súvislosti poukázala aj na nález Ústavného súdu SR č. III. ÚS 231/2019.

2.7 Matka navrhovala, aby bola počas styku prítomná iba v súdom určenej vzdialenosti, pričom nebude do styku zasahovať, nebude ho narúšať a bude rešpektovať priebeh stretnutia otca s maloletým, a to výlučne za účelom, aby sa styk vôbec mohol začať realizovať pravidelne a aby maloletý postupne nadobudol pocit bezpečia a istoty. V tomto kontexte zdôraznila, že bez takejto úpravy sa styk reálne nerealizuje, čo je v konečnom dôsledku v neprospech maloletého aj otca, a práve preto je navrhované neodkladné opatrenie riešením, ktoré v sebe spája ochranu maloletého a zároveň podporu výkonu rodičovského práva otca na kontakt s dieťaťom. V tejto súvislosti poukazovala a citovala z Judikatúry NS SR sp. zn. 3 Cdo 232/2017; 5 Cdo 221/2012, uznesenia Ústavného súdu SR zo dňa 09.10.2014, sp. zn. II. ÚS 662/2014: rozhodnutia ESLP vo veci Elsholz proti Nemecku, uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.11.2013, sp. zn. 5Cdo/190/2018, rozhodnutia ESLP vo veci Sahin v. Nemecko (č. 30943/96) a Opuz v. Turecko (č. 33401/02), Judikatúry ÚS SR I. ÚS 76/2010, III. ÚS 120/2012.

Napadnutým uznesením podľa názoru matky došlo k porušeniu práv matky na spravodlivý proces v rozsahu porušenia zákazu ľubovôle, porušenia práva na vysporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami tvrdenými navrhovateľom, ako aj porušenia práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

2.8 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, matka záverom navrhla, aby odvolací súd rozhodol uznesením nasledovne: „Krajský súd v Trnave uznesenie Mestského súdu Bratislava II, č.k. 9P/162/2025 - 144 zo dňa 22.12.2025 mení tak, že nariaďuje neodkladné opatrenie v tomto znení: Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým v každom nepárnom kalendárnom týždni v stredu v čase od 15.30 hod. do 17.30 hod. (teda o 1 hod. menej, ako to bolo uvedené v ostatnom rozhodnutí súdu – poznámka odvolacieho súdu) a v každom párnom kalendárnom týždni v sobotu v čase od 9.30 hod. do 17.30 hod., počas Veľkonočných sviatkov každú Veľkonočnú sobotu v čase od 9.30 hod. do 17.30 hod., počas vianočných sviatkov každý prvý sviatok vianočný v čase od 9.30 hod. do 17.30 hod. a nad rámec bežného styku počas roka počas letných prázdnin aj v každom párnom týždni v piatok v čase od 9.30 hod. do 17.30 hod. a to výlučne v prítomnosti matky, ktorá je povinná nerušiť priebeh stretnutia otca s maloletým a ktorá je povinná byť vzdialená od maloletého v čase styku s otcom minimálne 3 metre eventuálne podľa úvahy súdu, pričom styk otca s maloletým bude prebiehať vždy na mieste, na ktorom sa vopred matka a otec písomne minimálne 1 deň vopred dohodnú (takto nariadené neodkladné opatrenie by bolo v prípade nedohody rodičov nevykonateľné – poznámka odvolacieho súdu) a to až do doby, kým sa zdravotný stav maloletého preukázateľne nezlepší a súčasne jeho vzťah s otcom nezlepší s tým, že otec je povinný maloletého si vyzdvihnúť v mieste bydliska matky pri vstupnom vchode bytového domu. Otec je povinný rešpektovať zdravotný stav maloletého a pokyny odborníkov.“

Eventuálne: „Krajský súd v Trnave uznesenie Mestského súdu Bratislava II, č.k. 9P/162/2025 - 144 zo dňa 22.12.2025 v napadnutej časti výroku I. zrušuje a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.“

3. Otec a kolízny opatrovník odvolací návrh nepodali a k odvolaniu matky maloletého sa nevyjadrili.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací [§ 3 ods. 5 písm. b) CMP], po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa [§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP], po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie

matky maloletého nie je dôvodné, uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 a ods. 2 CSP).

5. Predmetom konania je návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, a to v úprave styku otca s maloletým tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým v každom nepárnom kalendárnom týždni v stredu v čase od 15:30 hod. do 17:30 hod. a v každom párnom kalendárnom týždni v sobotu v čase od 9:30 hod. do 17:30 hod., počas Veľkonočných sviatkov každú Veľkonočnú sobotu v čase od 9:30 hod. do 17:30 hod., počas vianočných sviatkov každý prvý sviatok vianočný v čase od 9:30 hod. do 17:30 hod. a nad rámec bežného styku počas roka počas letných prázdnin aj v každom párnom týždni v piatok v čase od 9:30 hod. do 17:30 hod., a to výlučne v prítomnosti matky.

5.1 Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý návrh matky, na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

6. Podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

7. Odvolací súd preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie nielen obsahom, ale aj dôvodmi odvolania a nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu (že v konaní neboli osvedčené podmienky, za ktorých by bolo potrebné bezodkladne upraviť pomery účastníkov konania spôsobom navrhovaným matkou maloletého). Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predstretých dôvodov, by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 CSP). Nakoľko tu však bol i nesúhlas matky s týmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami, pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

7.1 Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7.2 Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

7.3 Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

7.4 Podľa § 329 ods. 1 veta prvá CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

7.5 V zmysle čl. 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

7.6 V zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

7.7 Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva účel neodkladného opatrenia, ktorým je predbežná, rýchla i keď len dočasná úprava právnych (nielen faktických) pomerov účastníkov. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku) a aby neboli vážnejšie pochybnosti o jeho potrebe (ako to správne konštatoval aj súd prvej inštancie). Neodkladné opatrenie je inštitútom procesného práva, ktoré môže súd nariadiť, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Neodkladné opatrenie je predbežným aj v tom zmysle, že sa ním neprejudikujú práva účastníkov a tretích osôb. Nie je konečným rozhodnutím, lebo jeho účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov. Nevyhnutným predpokladom pre vyhovenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je

osvedčenie skutkových okolností, z ktorých plynie záver, že je život, zdravie a priaznivý vývoj maloletého dieťaťa vážne ohrozený alebo narušený, ak to vyžaduje verejný záujem, alebo ak je naliehavá potreba bezodkladne upraviť pomery. Táto naliehavosť je príčinou, že súd môže rozhodnúť iba na základe osvedčenia tvrdených skutočností bez toho, že by musel byť tvrdený nárok nepochybne preukázaný. Posúdenie, či a kedy je takáto potreba daná, je ponechané na úvahu súdu, pričom je potrebné starostlivo skúmať všetky dôsledky, ktoré by mohli nastať pre účastníka nenariadením neodkladného opatrenia.

7.8 Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti sa nevyhnutnosť nariadiť neodkladné opatrenie posudzuje vždy z hľadiska záujmu maloletých detí, ktorý je prioritný, nadradený akémukoľvek inému záujmu, ktorá skutočnosť vyplýva aj z vyššie citovaného čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa. Len v prípade osvedčenia bezprostredného ohrozenia dieťaťa či osvedčenia iného závažného dôvodu, je na mieste rozhodnúť neodkladným opatrením.

7.9 Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (porovnaj Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo 3/2010).

8. V tomto konaní o nariadenie neodkladného opatrenia súdu bolo osvedčené, že rodičia maloletého nežijú spolu, že výkon ich práv a povinností k maloletému bol upravený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 59P/130/2018 zo dňa 16.12.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 12CoP/39/2023-2856 zo dňa 25.03.2025, kedy súd upravil styk otca s maloletým tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým v každom nepárnom kalendárnom týždni v stredu v čase od 15:30 hod. do 18:30 hod. a v každom párnom kalendárnom týždni v sobotu v čase od 9:30 hod. do 17:30 hod., počas Veľkonočných sviatkov každú Veľkonočnú sobotu v čase od 9:30 hod. do 17:30 hod., počas vianočných sviatkov každý prvý sviatok vianočný v čase od 9:30 hod. do 17:30 hod. a nad rámec bežného styku počas roka počas letných prázdnin aj v každom párnom týždni v piatok v čase od 9:30 hod. do 17:30 hod. Otec si maloletého prevezme a po ukončení styku odovzdá v mieste bydliska matky, ktorá je povinná maloletého na styk riadne pripraviť a otcovi ho v určenom čase odovzdať.

9. Matka maloletého spolu s maloletým opakovane v období od 08.03.2025 navštívila neurológa, pediatra a psychológa. Z lekárskech správ z týchto vyšetrení vyplynulo:

9.1 Dňa 08.03.2025 bol maloletý vyšetrený A. I. J., J. ktorá konštatovala, že maloletý vníma, že jeho otec bojuje proti jeho matke a je nútený vyvažovať, podľa jeho vyjadrenia, nespravodlivý systém s tým, že ak otec uzná autoritu matky, dieťa sa do tohto stavu uvoľní a nebude musieť bojovať proti autorite otca, že v t. č. má maloletý pocit, že s ním nebolo zaobchádzané tak, ako si to zaslúži, je revoltujúci, odmieta sa kontaktovať s otcom a so svojou babkou, nakoľko sa cíti neprijatý so svojimi vzťahmi, ktoré tvoria jeho život a zázemie, že potrebuje chápať prostredie, cíti, že musí riešiť viac problémov ako unesie, je neistý v tom, že budú jeho potreby v budúcnosti akceptované, a to vytvára u neho psychickú tensiu a aktivuje to jeho tvrdohlavosť. Ak by mal tlak na maloletého v nezhodách rodičov pokračovať dlhšie obdobie, maloletý sa dištancuje a stane sa vnútorne izolovaným voči vzťahom, čo do budúcnosti môže mať s veľkou pravdepodobnosťou negatívny dopad na jeho psychický vývin. Vzťah maloletého s otcom nie je t. č. pre maloletého prioritným. V tejto súvislosti klinický psychológ odporúča v prípade obnovenia stratenej väzby dieťaťa a otca postupovať tak, že otec nebude konkurenčnou väzbou voči matke, ale bude súčasťou vzťahu, nakoľko matka je pre dieťa pevný bod, istota a bezpečie.

9.2 Dňa 02.04.2025 ošetrojúci lekár po vyšetrení maloletého konštatoval, že maloletý bol pri vedomí, spolupracoval, bol pokojný, usmievavý, komunikatívny, nejavil známky bolesti alebo diskomfortu, bol KP kompenzovaný, orientačne neurologicky v norme, čulý celkovo dobre kompenzovaný, pokojný, spolupracoval, mal chudobný objektívny nález a jeho stav nevyžadoval ústavnú liečbu s tým, že pri úzkostných prejavoch mu je možné podať Prothazin.

9.3 Dňa 07.04.2025 ošetrojúci lekár po vyšetrení maloletého konštatoval, že maloletý primerane komunikoval, lekárke uviedol, že sa nechce stretnúť s babkou, lebo bol nútený, aby pre otca točil video,

kde uvádza, že sa má s otcom a babkou dobre, inak lekárka nezistila u maloletého žiadne zdravotné problémy. Podľa vyjadrení matky, táto mu po stretnutí s otcom dňa 02.04.2025 nasadila Prothazin, ktorý berie stále.

9.4 Dňa 09.04.2025 ošetrojúci lekár po vyšetrení maloletého konštatoval, že maloletý bol pri vedomí, spolupracoval, bol pokojný, počas vyšetrenia sa usmieval, bol komunikatívny, nejavil známky bolesti ani diskomfortu, bol KP kompenzovaný, čulý, usmieval sa, pokojne spolupracoval a jeho stav si nevyžadoval ústavnú liečbu ani vyšetrenie pedopsychiatrom.

9.5 Dňa 16.04.2025 ošetrojúci lekár po vyšetrení maloletého konštatoval, že maloletý bol pri vedomí, spolupracoval, bol pokojný, usmievavý, komunikatívny, nejavil známky bolesti alebo diskomfortu, bol KP kompenzovaný, čulý usmieval sa, pokojne spolupracoval a jeho stav nevyžadoval ústavnú liečbu, expektáciu ani vyšetrenie pedopsychiatrom s tým, že pri úzkostných prejavoch mu je možné podať Prothazin.

9.6 Dňa 23.04.2025 ošetrojúci lekár po vyšetrení maloletého konštatoval, že maloletý bol pri vedomí, normosaturovaný, normohydratovaný, kardiopulmonálne stabilizovaný a jeho stav nevyžadoval hospitalizáciu ani expektáciu s tým, že pri úzkostných prejavoch mu je možné podať Prothazin.

9.7 Dňa 11.06.2025 ošetrojúci lekár po vyšetrení maloletého konštatoval, že maloletý bol euforický, pri vedomí, dobre kompenzovaný, bol čulý, pokojný, normosaturovaný, normohydratovaný, kardiopulmonálne stabilizovaný a jeho stav nevyžadoval hospitalizáciu ani expektáciu s tým, že pri úzkostných prejavoch mu je možné podať Prothazin.

9.8 Dňa 02.07. 2025 ošetrojúci lekár po vyšetrení maloletého konštatoval, že maloletý bol pri vedomí, spolupracoval, bol pokojný, čulý, aktívny a spolupracoval, bol KP kompenzovaný, afebrilný, normosaturovaný, eupnoický, neurologicky orientačne v norme a jeho stav nevyžadoval ústavnú liečbu ani expektáciu s tým, že pri úzkostných prejavoch mu je možné podať Prothazin.

9.9 Dňa 26.07.2025 ošetrojúci lekár po vyšetrení maloletého konštatoval, že maloletý bol pri vedomí, pokojný, počas vyšetrenia sa usmieval, ťažkosti neudával, bol euforický, orientovaný, reč mal primeranú veku, bol v dobrom klinickom stave, KPa vitálne stabilizovaný, jeho neurologický orientačný nález bol v norme a jeho stav si nevyžadoval ústavnú liečbu ani ďalšie vyšetrenia.

9.10 Dňa 16.08.2025 ošetrojúci lekár po vyšetrení maloletého konštatoval, že maloletý bol pri vedomí, spolupracoval, bol pokojný, usmievavý, komunikatívny, nejavil známky bolesti alebo diskomfortu, bol KP kompenzovaný, čulý, usmieval sa, pokojne spolupracoval a jeho stav nevyžadoval ústavnú liečbu expektáciu ani vyšetrenie pedopsychiatrom s tým, že pri úzkostných prejavoch mu je možné podať Prothazin.

9.11 Dňa 23.08.2025 ošetrojúci lekár po vyšetrení maloletého konštatoval, že maloletý bol pri vedomí, spolupracoval, reagoval veku primerane.

9.12 Dňa 06.09.2025 ošetrojúci lekár po vyšetrení maloletého konštatoval, že maloletý bol pri vedomí, čulý, počas vyšetrenia spolupracoval, bol orientovaný všetkými modalitami, odpovedal adekvátne svojmu veku, KP kompenzovaný, afebrilný, normosaturovaný, neurologicky orientačne v norme a jeho stav si nevyžadoval expektáciu ani ústavnú liečbu.

9.13 Dňa 20.09.2025 sa maloletý buchol do čela do skrine. Neurológ konštatoval neurologický nález bez topickej symptomatologie, ľahký hypotonický sy., pedes planoalgi bilat a odporučil mu kludový režim.

9.14 Dňa 14.10.2025 ošetrojúci lekár po vyšetrení maloletého konštatoval, že maloletý bol pri vedomí, miestami pôsobil roztržito a bojazlivo, pri matke bol pokojný, spolupracoval, odpovede mal promptné, priliehavé, bol KP kompenzovaný, orientačne neurologicky v norme, celkovo dobre kompenzovaný, bez známk akútnej afekcie s chudobným objektívnym nálezom, VF v norme, bolesť neudával a jeho stav nevyžadoval ústavnú liečbu s tým, že pri úzkostných prejavoch mu je možné podať Prothazin.

9.15 Dňa 18.10.2025 ošetrujúci lekár po vyšetrení maloletého konštatoval, že maloletý bol pri vedomí, reagoval veku primerane, poloha aktívna, habitus normostenický, koža ružová, bez patologických eflorescencií, bez prejavov hemoragickej diatézy, turgor v norme, meningenálne príznaky neprítomné, neurologicky orientačne v norme, oči - sklery biele, uši, nos – bez sekrécie, inak klinický nález v norme. Zároveň konštatoval, že maloletý je zo zdravotného hľadiska v poriadku, nepotrebuje žiadnu intervenciu.

10. Pokiaľ za takýchto skutkových okolností súd prvej inštancie návrh matky na úpravu styku maloletého s otcom v prítomnosti matky zamietol z dôvodu nezistenia skutkových okolností, z ktorých by jednoznačne vyplynul záver, že život, zdravie a priaznivý vývoj maloletého je bez prítomnosti matky pri styku otca s maloletým vážne ohrozený alebo narušený, alebo že by si to vyžadoval verejný záujem, alebo naliehavá potreba bezodkladnej úpravy pomerov spôsobom navrhovaným matkou, jeho právne posúdenie veci odvolací súd považuje za správne a odvolacie námietky matky za plne nedôvodné.

11. Matka naliehavosť úpravy styku opierala o skutočnosť, že po stretnutí otca s maloletým bol maloletý ošetrovaný na pohotovosti pre úzkostné stavy a že lekárske zásahy jednoznačne potvrdzujú, že kontakt s otcom je pre dieťa psychicky traumatizujúci. Odvolací súd k uvedenému konštatuje, že maloletý A. má diagnostikovaný Aspergerov syndróm, ktorý však nie je prekážkou pre stretávanie sa s otcom bez prítomnosti matky (pričom táto okolnosť bola podrobená dokazovaniu v konaní vedenom Krajským súdom v Trnave pod sp. zn 12CoP/39/2023). Lekárske správy predložené matkou, však ani podľa názoru odvolacieho súdu neosvedčili tvrdenia matky, že maloletý má po stretnutiach s otcom prejavy, ktoré opisuje matka, a to z dôvodu, že matka sa týchto stretnutí nezúčastňuje. Úzkostné stavy maloletého popisuje v samotných lekárskejších správach iba sama matka, pričom nejde o zistenia odborníkov, ktorí maloletého vyšetrovali. Z lekárskejších správ vyplýva, že dieťa je zdravé a každý nález je v norme.

11.1 Odvolací súd nepovažoval rovnako za potrebné ani vhodné, aby sa styk otca s maloletým realizoval v prítomnosti matky. V konaní bolo nesporným, že rodičia prežívajú vážny rodičovský konflikt, ktorého účastníkom by bol pri styku s otcom za účasti matky bezprostredne aj maloletý a práve to by nedôvodne narušalo jeho psychický stav. Tu odvolací súd poukazuje aj na matkou predloženú správu klinického psychológa, z ktorej vyplýva, že ak by mal tlak na maloletého v nezhodách rodičov pokračovať dlhšie obdobie, maloletý sa distancuje a stane sa vnútorne izolovaným voči vzťahom, čo do budúcnosti môže mať s veľkou pravdepodobnosťou negatívny dopad na jeho psychický vývin. Maloletý styk s otcom odmieta pre jeho formálnosť a jeho neschopnosť vyriešiť rodičovský konflikt. Je nesporné, že v konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti, je súd povinný skúmať v prvom rade záujem maloletého dieťaťa. V záujme maloletého je, aby mohol nerušene tráviť čas s otcom, prejavíť svoje emócie vo vzťahu k otcovi a nebol (rovnako ako otec) pod kritickým drobnohľadom matky. Matka v konaní neosvedčila, že takýto jej dohľad nad priebehom styku otca s maloletým by bol nevyhnutný, teda že bez jej dohľadu nad výkonom práva otca na styk s maloletým, by bol psychický vývin maloletého narušený. Matka v konaní neosvedčila svoje skutkové tvrdenia, že po ukončení styku maloletého s jeho otcom (údajne pre neprítomnosť matky na takomto styku) tento bol v takom psychickom stave, ktorý si vyžadoval jeho medikamentóznú liečbu a že ošetrujúci lekári po vyšetrení maloletého tomuto podali Prothazin, práve naopak v konaní bolo osvedčené, že zdravotný stav maloletého v čase jeho vyšetrenia (po styku otca s maloletým) si nevyžadoval jeho medikamentóznú liečbu Prothazínom. Tento bol maloletému lekárnami len odporúčaný, a to len vtedy, ak by mal skutočné úzkostné prejavy. Právo maloletého na zachovanie a rozvoj jeho citových väzieb s jeho otcom v nikým nerušenom prostredí potom prevažuje nad snahou matky nad výkonom práva otca a maloletého A. na ich vzájomný styk dohliadať, v záujme údajného predídania úzkostným stavom maloletého so styku s jeho otcom. Tu pravdaže odvolací súd dodáva, že je nanajvyš potrebné, aby si skutočne obaja rodičia plne uvedomili, že ich pokračujúci rodičovský konflikt negatívne vplyva na psychický vývin maloletého, a preto aby od tohto konfliktu upustili minimálne do takej miery, aby maloletý jeho existenciu nevnímal a nemal potrebu ho za nich riešiť. Každý z rodičov je povinný vychovávať maloletého v úcte k druhému rodičovi.

11.2 Na správnosti tohto záveru nič nemenia ani matkou predložené čestné prehlásenia, či už jej rodičov, alebo susedov. Z čestných prehlásení A. K. E., A. K. L., A. M. D. a N. J., bolo bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že vyššie uvedené osoby v nich popisovali spôsob starostlivosti matky maloletého, prípadne otca maloletého o maloletého A. v rokoch 2016 až 2018, teda v období, ktoré predchádzalo rozhodnutiam súdov o výkone práv a povinností rodičov k maloletému, a ktoré teda nielenže boli už zohľadnené v týchto rozhodnutiach, ale pre rozhodnutie o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia boli aj právne irelevantné, vzhľadom na veľký časový odstup, keďže z nich už za žiadnych

okolností nebolo možné vyvodiť závery potrebné pre rozhodnutie súdu o tom, či život, zdravie alebo riadna výchova maloletého je aktuálne vážne ohrozená, a to neprítomnosťou matky pri stretnutiach otca s maloletým.

11.3 Z čestných prehlásení A. O. D., starej mamy maloletého (zo dňa 19.03.2025, 15.02.2025, prípadne z 20.02.2025) a J. J. D. - starého otca maloletého (zo dňa 19.03.2025) síce vyplynulo, že maloletý A. sa im mal v minulosti zdôverovať, že nechce byť s babkou z otcovej strany, pretože sa jej bojí a že sa bojí aj otca, ktorý nechodí za ním, ani na žiadne akcie, na ktorých vystupuje, čomu maloletý nerozumie a že nechce byť s ním sám, prípadne že v rokoch 2021 a 2022 otec neprejavoval záujem o maloletého ani v čase jeho choroby, avšak tieto vyjadrenia nepreukazovali skutkové tvrdenia matky o narúšaní psychického vývinu maloletého stretnutiami otca s maloletým práve v dôsledku absencie matky pri týchto stretnutiach, nehovoriac o tom, že sa jednalo o prehlásenia osôb blízkych matke maloletého, ktorá skutková okolnosť výrazne znižovala vierohodnosť v nich uvádzaných skutkových okolností.

11.4 Z čestného prehlásenia A. A. M. - učiteľa hry na bicie zo dňa 14.01.2025 vyplynulo, že maloletý v rokoch 2023 - 2024 neprímerane reagoval na sledovanie video nahrávky - učebnej pomôcky pri vyučovaní a že učiteľ upustil od používania takejto pomôcky pri vyučovaní.

11.5 Pre poriadok odvolací súd dodáva, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa totiž, ako bolo uvedené už vyššie, dokazovanie nevykonáva a súd v ňom reaguje dočasnou úpravou pomerov účastníkov konania len na osvedčené okolnosti vyžadujúce skutočne bezodkladný zásah súdu v záujme odvrátenia bezprostredného ohrozenia dieťaťa (jeho života, zdravia a priaznivého vývoja). Odvolací súd má rovnako za to, že inštitút neodkladného opatrenia sa má uplatňovať len výnimočne, a to výlučne len v prípadoch riadneho preukázania stavu bezodkladnej potreby úpravy pomerov tak, aby sa zamedzilo jeho zneužitiu.

11.6 V súvislosti s námietkou nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie možno uviesť, že právne posudzovanie je činnosťou, pri ktorej súd zistený skutkový stav veci podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy a že o jeho nesprávnosti by bolo možné usudzovať iba v prípade zistenia, že sa súd prvej inštancie pri tejto činnosti dopustil omylu v tom, že na zistený skutkový stav aplikoval nesprávny právny predpis alebo, že inak správny právny predpis nesprávne interpretoval. V danom prípade však odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vo veci aplikoval ustanovenia procesného predpisu upravujúce inštitút neodkladného opatrenia a že správne skutkové okolnosti prípadu vyhodnotil ako neodôvodňujúce vyhovieť návrhu matky maloletého.

12. Odvolaciu námietku matky spochybňujúcu procesný postup súdu, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nebolo možné považovať za dôvodnú. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého hodnotenia vykonaných dôkazov (napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS 50/04 z 03.03.2004). Vzhľadom na to, odvolací súd nepovažoval uplatnenú námietku matky za takú, ktorá by, či už samostatne, alebo v spojitosti s niektorou inou námietkou, mohla privodiť porušenie procesných práv odvolateľky v tejto veci v intenzite predpokladanej zákonom (tak, že by už bolo namieste aj konštatovanie porušenia práva na spravodlivý proces).

13. Za nedôvodné posúdil odvolací súd námietky matky o nedostatočnom a nepresvedčivom odôvodnení rozhodnutia, čím by rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo nepreskúmateľné. Dáva jej do pozornosti, že povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil, ktoré sa musia týkať tak skutkovej, ako aj právnej otázky rozhodnutia, avšak len tej, ktorá je pre rozhodnutie vo veci rozhodujúca, nevyhnutná. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka konania na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi

konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkmi konania. Po oboznámení sa s obsahom odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie obsahuje všetky zákonné náležitosti predpísané v ustanovení § 220 ods. 2 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP, konajúci súd v ňom uviedol, čoho sa matka návrhom domáhala, aké skutočnosti zistil vykonaným dokazovaním a následne po uvedení na vec sa vzťahujúcich zákonných ustanovení, dostatočne, jasne a zrozumiteľne vysvetlil, ako súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia účastníkov konania a akými úvahami sa riadil pri prijatej úvahe, premietnutej do výrokovej časti rozhodnutia. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že matka sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje ešte neznamená, že závery v ňom obsiahnuté nie sú správne. Súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré návrhu matky nevyhovel, s ktorými dôvodmi sa odvolací súd stotožňuje.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie s použitím § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil. Odvolací súd nerozhodoval o trovách odvolacieho konania, nakoľko nešlo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1, § 396 ods. 1 CSP).

15. Ďalšie odvolacie argumenty matky maloletého odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov veci uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty sporových strán (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu otca maloletej zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, no už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).